

NÓGRÁDI LAPOK ÉS HONTI HIRADÓ

POLITIKAI, TÁRSADALMI S KÖZGAZDÁSZATI HETILAP.

Előfizetési ár:

Egyes évre 3 frt. Fél évre 2 frt 50 kr. Negyed évre 1 frt 25 kr.

Egyes esztendő 40 krajczár.

Előfizetési csupán a kiadói hivatalban lehet B.-Gyarmaton

Előfizetési pénzek, reklamációk és hirdetések a kiadói hivatalhoz intézendők.

A lap szellemi részére s a Nyitl-térre vonatkozó minden közlemények a szerkesztőhöz küldendők.

Hirdetések

Árszabály szerint számítottak. — Nagyobb és többször hirdetések jutányosan eszközöltek.

Bélyeg minden egyes beiktatásnál külön 30 kr.

Nyitl-tér petis ára: 20 kr.

A választás előtt.

Választási zaj itt, választási zaj ott, választási zaj az egész vármegyében. Benne vagyunk egészen; — folyik a korteskedés, a kapacitálás az egész vonalon. Minden párt a maga legjobbjait viszi a küzdelembe s nem kímél sem időt, sem fáradságot, csak hogy a saját zászlaját diadalra segítse.

Melyik zászlós lesz a diadal? Ezt kérdezi mindenki s ez a kérdés nyugtalanítja a választók összes tömegét.

Mi a magunk részéről már eleve kifejezést adtunk annak s e pillanatban sem kételkedünk arról, hogy a választási küzdelem a szabadelvű párt győzelmével fog végződni. Lelekedés, az elvek mellett való kitartás és meggingathatlan meggyőződés vezet a zászlónkat s a nemesen megharcolt küzdelemben őt, egyedül őt övezheti a győzelmi babér.

Ha a küzdelem kezdetén még némi kétely is fűhetett volna ehhez, ma már, képviselő-jelöltünk Latkóczy Imre program beszédjének elhangzása után a kétely teljesen eloszlott. Megjelenése, egyénisége, egész valója s beszédjének mely politikai röpte-varázserővel hatott mindenki s oly lángoló lelkesedést keltett, melyet ellensúlyozni, lelohasztani teljesen lehetetlen s mely elementáris erejével bármily párttal, bármily ellenkező és ellentétes politikai irányzattal győzelmesen megküzdeni kész s megküzdni képes.

Es ez nem phrasis, hanem a lehető legigazabb s egyszersmind a lehető legörvendesebb tény.

Választó kerületünkben a választók nagy tömege oly szilárd kitartással és meggyőződéssel csoportosulnak a szabadelvű párt s annak jelöltjei mellé, e magatartásban annyi méltóság s annyi politikai józan érzék mutatkozik, hogy a győzelemnek biztosítékát már önmagában hordja s az igazság erejével hat.

Ne csüggedjünk tehát, hanem azért el se bizakodjunk. A politikai küzdelem olyan természetű, mely lefolyásának egész ideje, tüzama alatt felőlől talpig az egész cél érdekében sohasem nyugodva, sohasem pihenve, egész egyéniségét veti a latba s az ellenfél működését éber figyelemmel kísérve, tervékeny sőt nem kiesinyelve veszi fel a harcot, hogy a sikert a maga részére biztosítsa.

Nincs okunk kételkedni abban, hogy pártunk minden tagja így gondolkodik s ilyen gondolkozástól áthatva veszi fel a harcot s lankadatlan eréllyel és lelkesedéssel tart ki a küzdelemben, hogy a szabadelvű párt győzelmét biztosítsa s ezzel állami életünknek nagy alkotásait és intézményeit a háza ódvére, és boldogulására állandosítani igyekezzék.

A mi fegyverünk nem egy felekezeti, nem egy árnyalatú, nem egy kasztú, — a mi fegyverünk a hazaszeretlet fegyvere, melyet szükség szerűleg a győzelem követ.

Ez a vármegye eddig hőn kitartott a szabadelvű párt mellett, ez a vármegye most sem fogja meghazudni önmagát és múltját s

az országos és helyi érdekek józan mérlegelése kapcsán ezúttal is a szabadelvű jelöltre fogja adni szavát.

E szónak nagy jelöltsége, nagy súlya van; mert ahhoz fűződik, attól függ vármegyénk szebb jövője, — már pedig e szebb jövőt senki igéreteért, semmi félsz kasztusért árnyalatért, semmi félsz phraséológiáért feláldozni nem fogjuk s feláldozni hajlandók nem vagyunk.

Előre tehát a jó ügy érdekében!

A tisztá hazaszeretlet szent lángolása bessa át egész valónkát s küzdjük meg a harcot becsülettel, küzdjük meg győzelemmel!

Néhány nap választ el a nagy naptól, amikor országgyűlési képviselőinket meg fogjuk választani. Október hó 28-ika arany betűkkel lesz felírva vármegyénk történetében, mert híz e napon nyilatkozik meg a vármegye s dokumentálni fogja ország-világ előtt, hogy Nógrádban a szabadelvűség diadalt aratott. A beérkező tudósításokból örömmel konstatáljuk, hogy képviselő jelöltjeink megválasztása kétséget nem szenved. Az ellenzék a legnagyobb erőfeszítéseket a b.-gyarmati és szécsényi kerületekben viszi végbe. A Scitovszky-pártiak községről-községre járnak; néhol ugyan meg is jártak, mint például Esztérgályban, a borá be se eresztették őket, sőt egy erőszakoskodó kortesüket el is látták egy kis utatvalóval. Rimócban erős igazságok folynak a néppárt részéről. Sréter Alfrédnek a sziraki kerületben Günther, a Nemzeti Újság szerkesztője az ellenjelöltje s így biztosra vehetjük, hogy egyhangulag lesz megválasztva, mert Balássy Árpád, mint előre látható volt, már mintegy két hete lemondott. A néppárt antiszemita alájában a nógrádi kerületben tört ki, lévén maga az ellenzéknek jelöltje Andreánszky Gábor is dühös antisemita. Beniczkyt, a függetlenségi párt jelöltjét mindenfelé óvációkkal fogadják, különösen Verőcén, hová tiszteltetésre október 20-án Kossuth Ferenc is megérkezett s beszédet intézett a választókhoz. Kossuthot Verőcén lelkesedéssel fogadták. Gróf Degenfeldnek a losonczy kerületben nagy keresek után szintén támadt ellenjelöltje, bizonyos Székely Béla dr. sikerült a széthúzó elemeknek megnyerni jelöltől. Vajon hány voksa lesz? — Felkérjük pártunk hivat, tisztelt elvtársainkat, hogy legzebb alkotmányos joguk gyakorlására jelenjenek meg október 28-án a választási székelyeknek, annál inkább, mert az egyesült ellenzék a legerősebb kortéziát fejt ki, igaz, hogy hiába és haszontalanul, mindazáltal résen kell lennünk mindnyájunknak, hogy a szabadelvűség zászlaját diadalra juttassuk.

E figyelemre méltó cikünkben nem hadhatunk észrevétel nélkül a függetlenségi polgártársaknak, különösen több b.-gyarmati függetlenségi párti egyénnek furcsa helyzetét és viselkedését. Ugyanis tudjuk azt, hogy a magát egyesült ellenzéknek elnevező néppárt egy bombasztos rópiratban nemcsak a szabadelvű pártnak a legdrasztikusabb módon és kifejezésekkel üzent hadat, hanem a Kossuth-pártot is kizárta kehelebből. S mi történik? Az, hogy ezek a kizárt függetlenségek, a politikában való értelességek, járattalanságok, vagy tudja Isten micsoda indokból, — az egyesült ellenzék kocsi-jába fogtattak be. Ugyan-ugyan tisztelt függetlenségi uraim, térjenek észre, — még van idő! Hiszen ha ki nem vonják magokat ebből a pártból, tisztára nevelésessé teszik magokat s oly politikai értelességet árulnak el, melynek ország-világban nem lesz párja. Kövessék Kossuth Ferenc véleményét, aki egyenesen kimondotta, hogy a hol függetlenségi jelölt nincs, ott a függetlenségi párt támogatása a szabadelvű pártot; ha ezt nem tesszük, tisztességes politikai múltjokat fogják

tönkre tenni. Csak egy dolog mentheti meg őket a következetlenség csúfos hinárból, s ez az, hogy tartózkodni fognak a szavazástól.

Éljen Latkóczy! éljen gr. Degenfeld Lajos! éljen Sréter Alfréd! éljen gr. Pejacsevich Arthur, éljen gr. Berthold Arthur! és éljen Beniczky Á. id! Ezek lesznek Nógrád vármegye országgyűlési képviselői.

A losonczy kerület Kossuth pártjának jelöltje dr. Székely Béla a "Szabad szó" szerkesztője október 20-án tartotta meg program beszédét Losoncon. Eddig küldöttség ment elébe. A losonczy pályaudvaron Kujnis Gyula átvázolta őt. Innen a városi rigadóba mentek. Busbak Ádám pártelnök megnyitván az ülést, — indítványozta, hogy Székelyért küldöttség menesztessék. Székely a küldöttséggel csakhamar megjelent s unalmas s majdnem egy óráig tartó beszédet tartott, — mely után ehére tért a társaság. Székely kerés reményével és annál több csalódással még aznap elutazott Bpestre.

A jól értesült "Nógrád-Honti Ellenzék."

Meg kell adni, hogy ellenzék lapjainak nagyon alapos tudósítói lehetnek. Mult számában is olyan híreket bocsájtott világga, melyeknek az a nagy hibájuk van, hogy egytől-egyik alaptalanok.

Alispáni rendeletről beszél, mely egy ellenzéki hivatalnokot külföldi elcsapattal terhével utasít arra, hogy Latkóczyra szavazzon s a hivatalnok háza fölött longó Scitovszky-zászlót csendőrökkel vétezi le. Uánna jártunk a dolognak a kisült, hogy az ellenzéki lap e ritkítottan szedett híre minden betűjében alaptalan. Az alispán senkit sem utasított semmiféleképpen oda, hogy kiroadja szavazatát, — a csendőrök sehol sem szedtek le zászlót, s az a bizonyos zászló most is ott van ama bizonyos házon.

Borbás Géza, vilkel esp. plebánus a lapban azon panaszkodik, hogy a megyei bizottsági fogok választása alkalmából az igazoló bizottság vizsgálatot rendelt el s azóta ez ügyben mi sem történt. Ugy van, nem történt, de nem is fog történni, mert a bíráló választmány ez ügyben a vizsgálatot beszüntette. Est a körülményt bölcsen elhallgatta a plebános ur.

Latkóczy Imre program beszédje.

Nagy lelkesedés mellett tartotta meg Latkóczy Imre államtitkár program beszédjét B.-Gyarmaton október 22-én. Már előtte való este, midőn székvárosunkba érkezett, nagy néptömeg fogadta a vasutnál, a hol Balás Ferenc városi főbíró fogadta szép beszéddel, melynek során örömeink adott kifejezést hogy a kerület képviselő jelöltje székes városunkba érkezett.

A program beszéd megtartására kijelölt napon október 22-én nagy zászlódiszben vonultak be a szabadelvű párt választói a kerületből és sűrű tömegben csoportosultak a szakadó eső mellett is — a sétáson, hogy a jelölt beszédjét meghallgassák. A jelölt mindamellét az eső miatt nem itt, hanem a szinkörben tartotta meg a program beszédet.

A szinkör zsúfolásig volt megtelve s a választók tömegeivel szemben kicsinynek bizonyult úgy, hogy a választók nagy része kint szorult. A gyűlést Sztranyavszky Géza nyitotta meg gyújtó beszéddel, s felszólítására dr. Ybl Félix vezetése mellett küldöttség ment a jelöltért, a ki nem sokára meg is jelent.

Ekkor ismét Sztranyavszky Géza lelkes beszéddel átvázolta őt, mire Latkóczy elmondta szép, nagyhatású és eszméletjes program beszédét.

Mindenekelőtt köszönetet mondott azon megítéző bizalomért, hogy a kerület szabadelvű pártja őt jelölte képviselőjének. Elfoglaltan jelent meg, mert azon gondolattal küzd, vajlon a biza-

lennak oly mértékben s fokban megfelelni képes-e, a mint azt a terület megérdemli. — de egyúttal a háttérig ártatásával, melyet a terület politikai épsége, a multban tanúsított elhűség kellett felvenni.

A politikai élet terén küzdő pártok egyeztetés felé törek a hazánk jólété s boldogulása felé, köztük csupán a módokban és eszközökben, melyekkel a nemzet csődt elérni igyekeznek, van különbség. Az egyik párt rohamosan tör előre, a másik a multban elért előnyök fokozatos fejlesztésével békés munkával igyekezik a csődt elérni.

E békés munkálkodásnak azonban nagy akadályai vannak az itt asztán sora vette s bírálta az akadályok.

Ezek közé első sorban a nemzetiségi mozgalmat sorozta. Ez kötféle: az általános és a komopolitikus. A magyalom szándékára sokféle eszközökkel állanak elő, egyrésze a feltétlen engedékenysége ajánlja — ez azonban érthetetlen s feltétlenül elvetendő, — sokkal helyesebb s egészségesebb az, mely a lelkesítő bajtársakkal és igazságtal szemben elnézést nem ismerve a magyar állam hatalmi erejének egész súlyával lép fel s nem alkuszik.

A második akadály a socializmus. A munka kérdés nem hazai, hanem külföldi természetű s annak itt nálunk, különösen a vármegyében talaja nincsen. — a magyalom megvilágítására, és értekezés elbírálására ideai ama pártmódot, mely egy mozgalmat tevékeny telkes gazda s egy socialista között folyt le. A socialista nem kereskedni kért, mint a munkaidő leállítását s a munkahely felvételét. S midőn a telkes gazda ezzel válaszolt, hogy ily kívánsággal előlétani nincs joga annak, a ki eddig sem dolgozott, a socialista azt mondta: "Nem dolgozni és bért követni" — az épen a munka kérdés. Magyarországon ennek jogosságát nincs, mert itt a munkaidő becsülete érte nem engedi meg, hogy a munkaidő a megérdemelt díjazást megtagadja — s az állam és a társadalomkörülménye munkát azon, hogy a magyalom alkalmas talaja ne találjon.

A harmadik akadály a magyalom, mely a megalkotott egyházpolitikai törvények revízióját tűzte ki célul. Nem akar a törvények szavával élni, hanem pusztán törvényt minősíti azt az állítást, hogy a törvények éle a katolikus vallás ellen irányulna. Ma, a törvények megalkotása után egy ére nincs oly józan ember már, s ki be ne látná, hogy a törvények a felekezeti intézmények feltételén kíméletlen részvétel. — Utal Belgrádra, a hat a polgári házasság már ezekben a körökben a jellehet tisztán katolikus irányzatú áramlat került többé a kormányra s ma is az kormányoz, egynek sem jutott eszébe soha, hogy az intézmények eltörölje s lerontsa. A megalkotott törvényeknek egyetlen célja volt s ez az, hogy az egyenjogúság a téren is keresztül vitessék az egész vonalon.

Ilyen akadályokkal szemben s az azokkal való megküzdésen kívül nagy s nehéz feladatok néznek az új országgyűlés elé.

Ilyen:

1. A közgazdasági kérdés, melyet egészen az ország előnyére csak úgy lehet megoldani, ha azt a maga, egészében fogjuk fel és méltányoljuk. Az nem pusztán a quóta kérdése. Mert azonnal látszik az, ha a bank és a vámkérdésnél nagy előnyök ki- vinni és biztosítani sikerül. Oda kell hatni, hogy a közjogi terhek leállításának s ha ez keresztül vihető nem lenne, meg kell akadályozni azt, hogy a létező s fennálló terhek ne emelkedjenek. A pénzügyi terén van igen sok, oly nagyjelentőségű hacsak a előny, melyet pénzben kifejezni nem lehet. Ott van a kiállítás ama megérthetetlen politikai sikere, mely abban áll, hogy a kiállítás előtt eclatansul bebizonyítani sikerült, hogy a korona és az ország közötti legteljesebb harmoni s együttes létezik.

2. A közigazgatási reform. Nagy horderejű s első vívmány a téren a közig. bíróságról szóló törvény, mely 97. január 1-vel lép életbe. De ezenkívül nem csinál jót, abból, hogy a belügyi kormányzat a vármegyék, városok s községek szervezetéről, az egyes fegyelmi eljárásról szóló törvények már elkészültek s ezeken kívül több nagyjelentőségű reformokat óhajtott életbe léptetni. Így: a betegápolás, állami szabályozás, külön betegápolási alap, létesítése, — a gyámi törvény részleges módosítása, különösen oly irányban, hogy az árva pénzük kellő biztosíték mellett az eddigigélő előnyösebb feltételek mellett a forgalom s hitel részre megnyitassanak; a szolgálati practica stb. Vezér-elvekkel a javaslatokon keresztül azon gondolat vonul, hogy az állami feladatok és az önkormányzat egymástól külön választassanak, különösen az utóbbinak subjectív függetlenségével.

E téren ellensége a külföldi chablonoknak, melyek nálunk gyakorlatilag és sikerrel nem is alkalmazhatók. Az elméleti, mely elveit a gyakorlat után kell megvalósítani, de mindenkor a történeti fejlődés figyelembe vételével s arra való tekintettel.

Az államkormányzat, egyéb ágaiiban karöltve kell haladnunk az általános fejlődéssel.

Ezek után áll B-Gyarmat és vidékének érdekei. Itt hangsúlyozza, hogy a képviselőnek hivatala kötelessége a törvényes és természetes. Amint akkor teljesíti, ha az állam souverén törvényhozásiában áll, amint akkor, ha választókerületének érdekeit főleg tekintve, de másokét támogatja. Hosszas képviselői pályáján s feladatát sohasem felejtette szem elől a csak multjához maradt, midőn kijelenti, hogy megválasztása esetén a város s kerület érdekeit támogatni, előbbre vinni, itápolni, első feladatának fogja tekinteni; a jogosult speciális érdekek és ambíciók nála meghalgtatása találnak s választói részére nincs

hivatalos órája, hanem azok ajtaját a nap bármely órájában nyitva fogják találni.

Végül bemutatatta magát s az önértékét, hűség hangján jelentette ki, hogy nem szelvéte gazdaságnak, a mivé lett, azt munkaszerepének, becsületes törekvéseinek, tevékenységének és törhetlen hazaszeretetének köszönheti.

Szűnni nem akaró eljenés és taps harsant fel a beszéd befejeztével. Perczekig tartott míg a lelkesedés alábbhangzott s elcsendesült, hogy Balás József, a párt végz. bizottsága elnökeinek követték megkapó beszédjét hallgassa meg:

Milyen tisztelt képviselő jelöltünk!

Én székvárosunk s egyáltalán a Bgyarmati választókerület szabadalvú polgárai nevében forró szívvel és hűlással jellemből lakadó közönséget mondom Meltóságodnak azon tényért, hogy akkor, midőn az ország több választókerületi képviselője egyaránt Meltóságodat képviselőjelöltéssel felépített — irányunkban a bizalmat vissza, nem utasította s tőlünk a képviselőjelöltséget elfogadni és halmozott hivatalos elfoglaltsága között köztünk fáradni s itt programbeszédét elmondani méltóztatott. Fogadjon ezért hálás köszönetünk.

Nem kívánok a politikai kérdésekre részletesen kitérni, hanem csak azon kijelentésben foglalom össze álláspontunkat, hogy mi a szabadalvú irányzatnak tántoríthatatlan hírei vagyunk, mert meg vagyunk győződve, hogy csak ezen az uton építhetjük ki ideálunkat, a megérdemelt és a vezárlókkal dacolható nemzeti egységet s az erős Magyarországot.

A részletes politikai helyett engedtesse meg nekem, hogy valamint Meltóságod bemutatott nekünk önmagát, én is bemutatassam Meltóságodnak önmagunkat s a mi álláspontunkat. Nem valamely gazdasági talajvidéknek jellemben uszó lakosai, hanem az élet terheivel küzdő választópolgárok állnak itt Meltóságod előtt. Nem látja itt Meltóságod a gazdasági jólétnek ajakkori jeleit, az ipari s gazdasági gyáraknak füstölő kéményeit. Azon görbe vasutat akatoltsait is, amelyek bennünk kerületünkön Bpesttel összekötnek, csak legújabb időben halhattuk vidékünkön. Mi mindnem mindnyájan szegény sántító emberek vagyunk, kik véres verítékekkel s az akéval és az akéval keresünk meg mindennapi kenyérünket. Én hogy egykoron vidékünkön élénk forgalom és létező gazdasági élet honolt, azt bizonyítja a városunkon Budapest fele keresztül vonuló kassai s zölgyomi országút és bizonyítja különösen az ezen országot mellett fekvő, de immár romokban heverő temérek vendégházak. Igenis Budapest és Felső-Magyarország legrövidebb összekötő természetesen vonalát a Bgyarmaton keresztülvonuló kassai s zölgyomi országút képezte s azt, hogy éppen elterelített, okozta a vasúttársaság közén, mert ennek kedvéért a vasútvonal nem Bgyarmaton,

TÁRCZA.

Egy végzetes párba, előjáték.

Írta: Luby Károly.

A mult években a fővárosi vívó termekben elegán vívódoma mint külföldön egy román szarmazás IV. éves jogász vált az általános érdeklődés központjává.

Vívódoma oly szép volt, hogy állandóan lekött mindnyájunk érdeklődését.

Kiállítás (Garde) előkelő, szinte átláthatatlan. Akaratereje erős. Itélőképessége gyors. Szárkai végessai, átmenetel (Dégag), kiűrés (phras d'armes), mint szertek. Az alkalmas pillanatok felhasználásában pedig valódi mesternek látszott.

Élénk, könnyed mozdulatok mellett a támadás ná használó egyszerű és keleti cselék (La feinte) önmagát és ellenfeleivel szembe a gyorsaság, — a védelemnél használó egyszerű és ellenfeleivel szembe a szabotás jelleme.

Mikor felállott, körülötte az érdeklődőkkel mindig egy kör képződött, a mely kör tagjai óvatlan figyelemmel kísérték a fiatal ember kardvívását. Ilyenkor egy álszított ellenfeleivel, mint a macska az egérrel.

Oly nagy volt a tekintély, hogy a siker reményével senki sem mert volna vele szembe szállni.

A jogászok rendszerint könnyű vérd, élénk, vidám lú. De a vívótermek ezen csodált alakja Barovics Kázmér, nem volt élénk, nem volt vi-

dám. Barovics hallgatag, magába zárkózott, komor lelkületű fiatal ember lévén, virágban szerzett tapasztalatait szűk szavainál fogva sem közölte társaival.

Barovics Kázmér, mint előkelő hátsai családból származó csinos fiatal emberrel és mint a jó vívók legjobbjakkal a sportörök vezértagjai sokat foglalkoztak. Zárkózott modora miatt mégis inkább kerültek, mintsem keresték a barátságát.

Itt-ott azt is suttogták felőle, hogy esküdött ellensége mindennek a mi magyar. A virágban is csak azért gyakorolja magát, hogy magyar ellenes érzelmeinek az életben, a megyei zöldasztaloknál tartózkodás nélkül adhasson kifejezést.

Egy este a villamos fényvel kivilágított termekben újra együtt volt a vívóházasság. A teremben lázas élénkség uralkodott. A vívómesterek itt-ott felhangzó vezényszavát elnyelte a vívók (Sourit) zajtérő, panaszos sziszegése; a villogó kardpengék csengése, csattogása és a talák álca tompa hangját kísérő „volk” jelzőkiáltás.

Nekem vívó társam még nem lévén, Barovics mesteri fogásaiban gyönyörködtem. Ekkor lépett hozzám a vívómester, jóbarátom s karom fogva engem elkülönített kis szellőzést vitt és nagy meglepetésemre azt ajánlotta nekem, hogy Barovics kardjátát ne válasszam mintán mert az csak olyan „szemfényvesztő” színjátszó vívás. Olyan szép, oly káprázatos, mint egy tűzijáték, de bizonyos tekintetben olyan ártalmatlan is, mint egy tűzijáték.

Hogyan!? kiáltam szinte megzavarodva. Barovics talán szokott!

Igazán van, felelt nyugodtan a mester, de csak azokat találja, a kik elkápráztatott és a kik fogásaikat titkait nem ismerik. Én a mint hoztam jött, kötelezettségem az első órában figyelmeztetnem az vívódomának reá névre veszélyes voltára. O azonban megköszönte figyelmeztetésemet és csak arra kért, engednem meg azt, hogy megmozgok és már második természetével vívódomában magát itt tovább képezhesse. Ez ellen kifogásom nem lehetett. Örülök, hogy itt van. Tanítványaim sokat tanulhatnak tőle.

Te pedig, folytatta a mester, szemeidről tedd le az illudó szemüveget és nézd a hideg és nyugalmával Barovics virását. Szerzett tapasztalataid közül velem, én azokat saját ismereteimmel kifogom egészíteni.

Ezen napról fogva kettőzött figyelemmel ugyan, de a bíráló és nyugalmával tanulmányoztam Barovics kardvívását. Így arra a tapasztalatra jutottam, hogy bűnök azon vívókkal, a kik hárítás helyett előző vágással, vagy előző szurással, (Coups de temps) éltek, nem szeretnék vívni. Ha mégis vívott, nagy óvatosságra daczára, heves verakonta következtében fag körökkel végbevitt támadással folytán, — ritkán ugyan, — de mégis találtatt.

Ezt a hibáját sejtették ugyan egyes jobb vívóink, de ismeretük ez nem válhatott, mert Barovics vívása annyira elkápráztatta őket, hogy ezek vívásának csak a külsőseibe gyönyörködtek

Melléklet a Nógrádi Lapok és Honti Híradó 43. számához

de S.-Tarljánon keresztül építették ki az ország szívéből Felső-Magyarország felé.

Ezzel csak azt akarom illusztrálni, hogy a hibákban kívül lettünk szegények és hátramaradtak és hogy ideje lenne már s úgy a földi, mint az égi igazság szerint megérdemelnünk miszerint a törvényhozás s az intézők jóakaró figyelem a mi vidékünk s különösen ami arra városunk felé is forduljon. De uraim! Habér szegények vagyunk is, van nekünk mégis egy kincsünk, és ez a kincsünk a szabadelvű eszmék iránti tántoríthatatlan ragaszkodásunk s ennek egyik nyilvánulása, azon benső szeretet, azon lelki melegség és bizodalom, a melyeket Méltóságod lábához raktunk le akkor, midőn a képviselői mandátumot Méltóságodnak ajánlottuk fel. Találom fejtekte ki magát Sutranyavszky Géza tisztelt barátom akkor, midőn a képviselő és a választókörzetség közötti viszonyt a házassághoz hasonlította. Igazán a legbensőbbnek, érdek- és lelki-közösséget magában foglalónak kell lenni a viszonynak. És mi megragytunk győzde, hogy Méltóságod velünk és érdekeinkkel összeforrtának fogja tekinteni önmagát és mindent el fog követni, hogy valahára már a mi bajaink is meghalgtató fülekre találjanak és hogy a mi helyi érdekeink is felkaroltassanak s előbbre ritessenek.

Méltóságos úr! Mi büszkek vagyunk a mai eljegyzési ünnepélyünkre s azon tényre, hogy mai nap az ország szeme felénk néz s alapszik e büszkeségünk Méltóságod magas állásán bafafas jellemén és államférfiúi kipróbált nagy tudásán. Megragytunk győzde, hogy a közöttünk és Méltóságod között létrejött mai eljegyzés és a majdan megkötendő lelki házassági frigy áldásos fordulópontot és új hajnal felhasadást fogja képezni a mi városunk és választókerületünknek. És azért az egész választókerület szabadelvű polgársága nevében, lelkem benső örömeivel kiáltom fel, hogy: Eljen Laskóczy Imre, ami képviselőjelöltünk és majdan ami szeretett képviselőnk!

A program beszéd után a Balassa-szállóban 300 területű ebéd volt. A felköszöntők sorát Daniel László főispán nyitotta meg, a ki egy gyönyörű beszédben ő felségére, a koronás királyra írtett pohárt. Laskóczy Imrét Sutranyavszky Géza komöntötte fel komöntöje leirhatatlan hatást keltett Laskóczy Imre kelt fel ezután hogy a megjelentek freneticus tapsai és éljenzései között a kerület választó polgárait éltesse. A komöntő és egy kis remek beszédrel ért fel. Balás József Daniel László főispánért komöntött, a ki a vármegyében mindenkinek osztatlan szeretettét bírja s hogy a lelkes szónoknak menyire igazza volt igazolta az a viharos éljen és taps,

asólkül, hogy annak helyes, vagy helytelen voltát bírálatuk tárgyává tették volna.

Tapasztalataimat közöltem a vívó mesterrel, a ki azokat helyeseknek találva szaksterd fejtegetéseivel előttem Burovics rimodornak becsót a kellő értékre szállította le.

Egy este a társaság kicsinyül és gnyos mosolyától kísérve, barátságos körkörösre birtam, ki Burovics Kálmért ő kihívásomat készséggel fogadta el.

A vívó teremben most egyszerre csend lett. A vilörök sajátágos ritegése megszűnt, a kard pedig nem csengett, nem suhogott és nem vilámlott a levegőben.

Visszafojtott lélekzettel állottak körül minket társaink és izgatottan várták a mesternek az összerútközésre intő jelét.

Burovics a helyzet magaslására emelkedve, rögtön állította azt, hogy ő a lenni és a nem lenni problémájának a megfejtése előtt áll. Ő érezte ő tudta azt, hogy ha elveszti a játszmát ezzel elveszti azt a dicsfényt is, a mely őt, mint legkitűnőbb vívót környezi.

Elveszti továbbá a vívó körökben szerzett tekintélyét és azon kiváltságos állást, a melyet eddig a sport körökben mint legjobb vívó, elfoglalt.

Azért ő komolyan és sem minden izgatottság nélkül kérészt az összerútközésből (Assant).

Az összerútközést megelőzni szokott tisztelgés (Le mur) alkalmával éreztem, hogy hősrünk kezé a jász verítéktől, kezembem reszketett. A mikor

mely a felköszöntőt követte. Dr. Kosáczky Arnold a képviselő jelöltre, — Dr. Révész Dező a vármegye szeretett alispánjára, Szilágyi Mór Balás Józsefre, gr. Forgách Antal Sutranyavszky Gezára, Kanizsai Ödön gr. Forgách Antalra, — Török Zoltán alispán a végrehajtó bizottságra, Balás Ferencz a párthoz tartozó lelkesekre és jegyzőkre, — Horváth Danó a házára, — Pongrácz György a törhéllen szabadelvűsége s az art vesztélyeztető íranyzatok kiirtására stb. Qritettek poharat. Végül a jelölt meleg bucsuszavai után az ébél foszlott. A választók nagy tömege a vasuti indóházfelé hómipolygott, hogy ki kísérje jelöltjét, ki a delutáni vasutall elutazott. A választók lelkesedésükben kifogtak a jelöltet víró kocsiól a lovakat s úgy vitték ki a kocsin a vasútra, a hol égetverő éljenzéssel bucsúztak el tőle.

CSARNOK.

PUSKIN és ANYÉGINJE.

Irta: GRABER JÓZSEF ISTVÁN.
(Folytatás.)

Anyegin éveken át bolyongott szeretszét a világban; ámdé az idő nem győgvitotta meg sebet. Nem tudja feledni Lenszky véres arnyát; bár merre menjen, az előtte áll. Járt-kelt mindenfelé, míg végre ezt is meguntla s vissza tért Moszkvába. Egy tabornok barátja meghívja őt báljára s itt, a tabornok nevében felismeri Tatjanát; de ez most már nem falusi lányka, hanem nagyvilági hölgy, delnő, kit fény, pompa hodolalt vesz körül.

És Anyegin Eugen, kinek szívet nem indította meg az ártatlan lányka szűzies szerelme, az az Anyegin Eugen, a ki levelének olvastakor semmi fajtaját a szerelemnek nem érezte iránta — most, a királynői szépség láttára, örült szerelemre lobbant. Minden pillanata csak az övé, mindig rá gondol, s a nap nagy részét, — nem törődvé azzal, hogy megszólják — mellette tölti.

De Tatjana hideg maradt; mintha kicserélték volna. Az a Tatjana, kinek arcát Eugén jöttekor rózsapír öntötte el, ki legyőzve a világ előitéletét, levelet írt szerelme tárgyának, most alig méltatta egy tekintetre; nincs számára egy pillantással, egy szavával többje, mint más száz számára. Anyegin nem érti Tatjanát. Nem szereti már? ... Lehetseges, hogy hó szerelme oly hamar kialudt volna? ... Vagy csak titkolja? ... Anyegin végre levelet írt Tatjanahoz. Bevallja mint szereti, mint adná érte életét, elmondja szenvedéseit ... Levelet így végzi:

Legyen! a kockát elvettem;

Színlelni nincs erőm tovább;

Ítéljen bármikép felettem;

Magam sorsomnak adom át!

pedig a másod állásba mentünk át arca, az igaztosságtól halavány lett.

Tisztelgés után a kiállításba helyezkedünk és a nyomasztó csendben elhangzott vezényszóra össze csapunk.

Az a pillanat, a melyben az ellenfél támadására mozdulatot tesz, a legalkalmasabb arra, hogy őt meglepjük. Ezen alapszik a jól kivitt előző vágás sikere.

Az ellenfél előző vágása Burovics vivásával szemben gyakran érvényesíthetett, mert mint már említém, Burovics bár gyorsan de nagy körökkel támadott.

Három menetet csinálunk összesen. A két első menetben én találtam Burovicsot.

A harmadik menet volt a legérdekesebb. Burovics nyitotta meg azzal, hogy egy vascsapást (Battement) mért a kardomra. Én a vascsapást kardom hirtelen lendítésével derobiztam és szabályszerden vissza vágtam. De a következő második ütemben Burovicsnak egy órdögi mosolytól kísérve egy döféssel szírem fölött, találva voltam.

Öt heves volt a döfés, hogy a kard hegye nagy irtben éles sivítással pattant el a mellvédőtől.

— E tornában Burovics elvesztette nimbuszát. A mérkőzés után a sportörökök az ott a véleménye, hogy a vivásnál Burovicsnak is van sebezhető Achilles sarka, a melynek titkát én már jól ismerem.

(A párbaj következik.)

Ámdé a levélre semmi válasz sem jó, s Tatjana semmivel sem tesz részvétellesebb Eugén iránt. Pillantásaiban csak harag, neheztelés lakik.

Anyegin reményét veszíti. Bánatába temetkezik; érzi, hogy számára nem rojt már boldogságot az élet. Olvasásnak adja magát; tudós munkákat tanulmányoz; de gondolatai másutt, Tatjanánál kalandoznak. A magányban kedélye mindig sivárabb lesz, szeme előtt a multak árnyai lebegnek, a megölt barát véres képe s az eljátszott boldogság ... Elmúlt a tél, elérkezett a tavasz.

A lég új életet öntött Anyeginbe; elhatározá, még egyszer látni fogja Tatjanát, a hercegnőt. Nesztelenül megy végig a termeken, keresve a hercegnőt.

Es az egyik terem ajtajában csodálkozástól, örömtől dermedve áll meg ...

... Ott ül a hercegnő, — nem: Tatjana az asztalnál s egy levelet olvas, az Eugén levelet! S míg olvassa, könnyek árja ömlik halvány orcáira. Eugén őrgöngve borul lábai elé; öröme oly nagy, hogy feltalalta végre a régi Tatjanát. De ez komolyan szól hozzá. Bevallja, hogy meg most is szereti, mint régen, de kéri, hagyja el, számukra boldogság többé nem kínálkozik.

—Tőlünk függött csak boldogságunk,

Üdvéhez oly közel valánk ...

Most késő már. El kelle válnunk,

A végzet nehezült reánk;

Az eszmét tán nem érelelem meg:

Engedtem anyám kérélmének,

S közönynyel nézve a jövőt,

Férjhez menék. — Ön most a nőt

Kimélje bennem, nyugtot adván; —

Tudom, hogy Önben van elég

Becsület s férfi-büszkeség.

Szeretem Önt — miért tagadnám?

De másé esküm és kezem,

S hűségemet meg nem szegem!

— Mondá és eltűnt ...

E hangulatban hagyjuk el Anyegin Eugén, kinek élete ezental bizonyára lemondás, kinszenvedés leszén.

Ez a regény tartalma. Ámdé Puskin csapongó, szeszélyes langesze minduntalan vegyíti szebb-nél-szebb képekkel; majd a holdas éj melásgát rajzolja, majd a népelet motívumait mutatja be, leggyakrabban pedig elkalandozik emlékei között. Benne minden látott tárgy, a habzó ital, egy ifjú lányka emlék-könyve, egy női lábacska, felébreszti a multak szép emlékeit s aztán hosszasan, busan mereng az eltűnt szép napok felett.

És ilyen Puskin többi költeményeiben is, mindenütt előtérbe toul az egyénisége; s ő; érzelmeit halljuk, midőn azt hisszük, Anyegin érez így, minden alakjának koblében az ő szíve dobog, s szereplői közt éppen ezért egy sincs, akit rosszassággal vádolhatnánk.

Ámdé ne feledjük, hogy regényben, minő Anyegin Eugén is, a költő lyrájának ömlengései, a saját egyéniségének mindig és mindenütt való szerepeltetése az olvasó számára számos élvezetes, szinponpában ragyogó képet szerez, s alkalmat ad a költőnek, hogy mindazt a mi szíven van, elmondja, — azonban sokat levon a compositió kerekded egységéből, s míg egyrészt elhalmozza oly költői szépségekkel, melyeknek olvasása valódi gyönyört szerez lelkünknek, addig másrészt ezen, a cselekményhez szigoruan nem tartozó episodokkal a regény-aesthetikai fogalmától mindig jobban eltávolítja a bár szebbé, talán költőibbé teszi a regényt, annak jószágát, szabátosságát csökkenti.

Mégis, ezt könnyen megbocsáthatjuk a költőnek, mert azon egyéniség, a melylyel lépten-nyomon találkozzunk, a Puskin egyénisége, oly rokonszenves, oly megnyerő; elbeszélő, leíró modora oly folyékony, költői szépségekben oly pazar, hogy — bár a cselekvény folytatására, az eseményekre kíváncsiak vagyunk, mindamellett nagyon szívesen meghallgatjuk őt, amint életfilozófiai nézeteit adja elő, vagy emlékeiből regél.

Ha e fölött megakadnánk, akkor már e regény lényegét sem fogadhatnók el, mert hiszen a regény a poetikában legfőljebb az éposznak

felelt meg, de semmi esetre sem a lyrának, az elegiának s ennél fogva a verses regény, vagyis ez esetben l y r a i regény már magában véve is paradoxon. De nem bocsátkozhatunk ily szigorúan a kérdés birtába; gondoljuk meg, ha a regény meg nem íratik, vagy az epika követeleményei szerint íratik, mennyi gyönyörű kép szemléletétől, mennyi kedves hangulattól lettünk volna megfosztva; alkalmazhatjuk Macaulay véleményét: szabatos az, a mi szép, vagyis az, a mi tetszik. Már pedig, szépséget, tetszést nem lehet megtagadni Anyéintól!

Vizsgáljuk tehát azon hangulatokat, melyekkel a regényben találkozunk s melyek tulajdonképpen Puskin gondolkodásmódját tükrözik vissza.

A vizsgáló, bonczoló elme, anélkül, hogy ismerne az irodalomtörténeti adatokat, — könnyen felismeri, hogy a regény nem egy időben, nem egy hangulat hatása alatt íratott.

Az első fejezetekben gyakran találkozunk szentimentális érzelmekkel; a költő szívesen leírja az ártatlan Tatjana ideális, érzélgős szerelmét, rajongását Anyegin iránt, — de sehol sem mulasztja el, hogy néhány humoros, néha sarcasticus megjegyzéssel ezen hangulatokból lerántson. Mikor például a holdról beszél:

Keresse a csendet, magányt,
Csillagos éjre, holdra várt. —
A holdra, mely bus égi lámpa
Bábájával nézett le ránk,
Midőn egykor sóhajtozánk
S könnyeztünk is fényénél járva...
Ma már előttünk becsa fogy
S lámpát pótol csak, úgy a hogy.

Vagy mikor Tatjanának szerelmét írja le.

... Szívének vértanúja Werther,
És a páratlan Grandison.
(Ki szemekre álmát von)
Ábrándiban kéj bűvölettel
Mind egy alakká váltanak.
S Anyegin volt e hős alak.
... S e felmagasztalt hangulatban,
Az ábrándosan szerelt
Hóshez intézett levelet.
Szavaija félig öntudatlan
De a mi hősünk az bizony
Éppenséggel nem Grandison.

Szinte úgy látszik, mintha alig venné hőseit komolyan, érzelmeikkel csak játszanék s fölötök, szeliden bár és sosem sértőn, gúnyolódnék.

A regény utolsó fejezeteiben azonban megváltoztak a költő hangulata.

Hőseit és hősnőit maga is annyira megszereti, az események drámai fejlődése őt is annyira megindítja, hogy most már komolyan éri, a mit szereplőivel érezet. Most már hajlandó a sentimentalismusra; valami borongós fájdalom, fájo reménytelenség vonul be lelkébe. Már csak nagy ritkán csillan meg a humor, a gúny egy-egy szemcséje. S valljuk meg, bármily ötletesek és szellemesek voltak előbbi gúnyos megjegyzései, mégis harmonikusabb ezen második rész.

(Folytatás következik.)

Hontból.

— Programbeszéd. Vasárnap f. hó 28-án jött Festetics Andor gróf az ipolyvári kerület képviselőjéül Ipolyára, hogy programbeszédjét megtartsa. A beszéd első daczra nagyszámú közönség gyűlt össze fogadásra s a pályaudvaron Schiller emléktábla előtt leánya Mariska szép virágokot nyújtott át neki. Azután Berkó István örvösölte, mire ő meghatva válaszolt. Erre elindult a menet a városha és nagyszámú lovas bandériummal. A menet körülbelül 200 kocsiból állott és a városha nagyszámú vonattal, ahol Festetics Andor gróf Horváth Miklós szabadelvű párti elnök felhívására elmondta programbeszédét. Különösen a kvótáról nyilatkozott érdekesen. Azt állítja, hogy az nem elég érv, mivel Magyarországon haladás van, hogy a kvótát emeljük, s ő úgy gondolja, hogy a kvótakerésze kellő higgadtan tárgyalva nem fog reánk nézve hátrányosnak kiúlni. A nagy tetűszel fogadott program-

beszéd után Hegedűsnél 300 terítékű bankett volt, melyen a jelölt és számos felkösztöntöt mondtak.

Felozsolt az olvasókör. Az ipolyvári kath. olvasókör a tagok részvétele folytán felozsolt s f. hó 18-án tartott gyűlést arra nézve, hogy azt polgári körre alakítsák át.

— Hitközségi választások. Az ipolyvári izr. hitközségénél november hó elején közgyűlést tartanak, melynek tárgya a hitközségi elnök s a képviselő testület megválasztása.

— Tűz. Százdon e napokban tűz volt, melynek két ház esett áldozatul.

— Vásár. A Korponán f. hó 28-án tartandó vásár a választások miatt el lett halasztva.

— Véglegesítés. Horváth Béla főispán Reinhardt Zsigmond megyei állatorvost, ki e napokban szerzte meg képesítését, ezen állásban véglegesítette.

Hírek és különfélek.

Tisztelettel kérjük lapunk t. előfizetőit, hogy előfizetési hátralékaikat beküldeni és az előfizetésre való megújítást eszközölni sziveskedjenek, nehogy a lap szétküldése fennakadást szenvedjen.

A KIADÓHIVATAL

Felhívás!

A választási közdelem vármegyénkben megindult az egész vonalon. Az szabadelvű párt minden kerületben szilárd elhatározással csoportosul jelöltjei köré.

A b-gyarmati választó kerület szabadelvű pártjának végrehajtó bizottsága állandó összeköttetést kíván fentartani a párt hírekkel s ugyanazért kezdve permanentiában marad s a „Balassa“-szállóban tartja üléseit.

Felkérjük ehhez kepest a tisztelt párttagokat, hogy a választási időben a választást érdeklő körülményeket a végrehajtó bizottságnak tudomásul hozni s netán szükséges felvilágosításokért ahhoz fordulni sziveskedjenek.

Tisztelgés az államtitkárnál. Latkóczy Imre államtitkár úr ömeltósága előtt okt. 22-én d-e. 10 órakor tisztelt Nográdvármegye központi tisztikara Török Zoltán alispán vezetésével, Török alispán meleg szavakban örvösölte az államtitkár urat, mire Latkóczy szép választal fejezte ki köszönetét s biztositást a tisztikártól akaratáról. A tisztikar az államtitkárt lelkesen megüljenzte.

Hymen. Himmler Bertalan, losonczy kereskedő eljegyezte Krausz Paula kasszonyt, Krausz Péter poltári kereskedő leányát.

Athelyezés. Hájós Gyula honvédhadnagy Besztercebányára helyeztetett át.

A mindszenti b-gyarmati országos vásár, mely e hó 26 és 27-én, vagyis holnap és holnap után megtartandó lett volna, nov. hó 9. és 10-ikére halasztott el.

Kinevezés. A m. kir. pénzügyminister Futó István számgyakornokot a bgyarmati pénzügyigazgatóságához számtisztul nevezte ki.

Előmnunkálati engedély. A kereskedelemügyi minster Plechy Gyula kőzáró lakosnak a m. kir. államvasutak Apoz-Szántó állomásától kiindulólag Szarvas-Gede, Csécsé, Ecseg, Szentivány, A-Told, F-Told és Rimóc közszégek, esetleg Zsóny-puszta és Lőcs közszé érintésével a Nográdvármegyei h. é. vasútvonalra az előmnunkálati engedélyt egy évre megadta.

Új alezredes. Vajna dr. Pava Albert vezérkari tiszt s a pozsonyi 18. honvédered parancsnoka alezredesi minőségben Losonczra, a 25. gyalogezredhez osztottat be.

Jogtanári választás. Illyefalvi V. Góza jogtudort, Illyefalvi V. Lajos ref. lelkes nagytudományú fiát, a sárospataki iskolához jogtanárnak választották meg.

Gyászúhr. Szomorú, nagyon szomorú temetésünk volt e hó 21-én, Baintner Ottó megyei főpénztárnok kis leányát, Mártát temettük el. Az eleven, vidám, és emellett szelíd kis angyalt mindnyaján szerettük s azt a virágokkal elborított koporsót, mely kis testét zárta el sötétjébe, mindnyajunk szeretete kísérte utolsó útján. Az angyalka égi kara, mely rövid kis időre bocsájtotta el köréből e földre, visszakívánta őt, hogy ott, a boldogság örök csarnokában átadja annak, akit legjobban szeretett, az ő édes anyjának. A temetésen nagy közönség jelent meg, hogy a gyász fölött a lesújtott apának, az elhunyt második anyjának, özv. Kövy Tivadarnénak őszinte részvétét fejezze ki. Ott volt Daniel László főispán s Török Zoltán az egész tisztikarral, a tiszaltság stb. A ravatal fölött, melyet a koszorúk egész halmaza borított, Zsámbor Pál evangélikus lelkész mondott megható imát. A család által kiadott gyászjelentés a következő: „Baintner Ottó saját és gyermekei Ferencz, Ernő s neje, Varga Mariska és Sándor, valamint az összes rokonság nevében is fájdalomtól meglögt szívvel jelentik, kedves leányának, hön szeretett testvérnek, sógornéának és rokonnak Mártikának f. é. okt. hó 19-én d-u. 1 órakor élte 10. évében történt gyászos kimulását. A kedves kis halott földi maradványai f. hó 21-én d-u. 4 órakor fognak az ág. hitvallásu ev. egyház szertartása szerint a bgyarmati sírkertben örök nyugalomra térni. B-Gyarmat, 1896. okt. 19. Az ég angyalai örködjének fölötté!”

Hány szavazat van Nográdmegyében? A L. és V. szerkesztősége vett magának annyi fáradságot s a kimutatásokból kimutatta, hogy hány szavazat van vármegyénkben? E szerint van összesen 14533 képviselőválasztásra jogosított polgár; és pedig a losonczy választókerületben 3319 (a legtöbb), a füleki választókerületben 2926 a sziráki választókerületben 2511, a nógrádi kerületben 2180, a bgyarmati kerületben 2149 és a szécsényi v. kerületben 1448.

A tiszántúli református kerület főgondnokául vármegyénk kitűnő fiát, gr. Degenfeld Józsefet Döbrezen sz. kir. város és Hajdúvármegye főispánját 490 szavazattal ösleges választották meg.

Luhy Károly lapunk munkatárát a helybeli állomáson az elgázolás részélye fenyegette. Hogy baj nem történt, méltó elismerés illeti meg ezért Vörösmarty Sándor állomásfőnökünk jól tegyelemzett és éber személyzetét.

Alapítvány. Néhai Straisinger Ignác volt b-gyarmati lakos örökösei 2500 koronás ösztöndíj alapítványt tettek le a b-gyarmati polgári iskola, esetleg a mennyiben ez megszűnnék, a helyébe lépő fögymnasium javára, melynek kamataiból egy keresztény és egy izraelita jó tanuló fog segélyeztetni. A kijelölést az örökösek tartották fel magoknak.

Kinevezések. A balassa-gyarmati kir. törv. szék területére vizsgálóbíróul: Sárkány Lajos kir. törvényszéki bíró, állandó helyettesül: Porubszky Lajos kir. törvényszéki bíró; az ipolyvári kir. törvényszék területére vizsgálóbíróul: Lipták Nándor kir. törvényszéki bíró, állandó helyettesül: Szécsényi Kajetan kir. törvényszéki bíró nevezetett ki.

Pártlakoma. A b-gyarmati szabadelvű izraelita polgártársak nagyszerű pártlakomát tartottak ok. 22-én a kasszó alatti vendéglőben, melyen 150 választó vett részt. Hangulatjeljes lakoma volt ez, amelyen izraelita polgártársaink fényes bizonyítékát adták annak, hogy a szabadelvűség eszméiert lelkesednek s ezen eszmék képviselőjéért Latkóczy Imre megválasztásáért sorompóba állanak. Alig is van izraelita választó B-Gyarmaton, aki Latkóczyra ne szavazna; az az őt hat dissidens, ki ott az őshangot a maga jobb meggyőződése ellenére rontja, — tekintetbe nem vehető; szavaznának őt az ultramontánokkal!

„A magyar kir. közigazgatási bíróságról szóló 1896. évi XXVI. törvényekről magyarán” című munkára, Dr. Falcsik Dózsa, a m. közigazgatási jog-köpeteiert egyetemi magántanára, nyilvános rendes jogtanár Egerben előfizetési felhívást hirdetett. A közigazgatási bíróságról létesítéséről hazánk jelentékeny lépést tesz a jogállam eszméjének megvalósítása felé. E nagyfontosságú intézmény elméletét, a külföldi hasonlóságok ismertetését s az 1897. január 1-én életbe lépő 1896. XXVI. t. című (magyar kir. közigazgatási bi-

Van szeretném a n. é. közönség szives tudomására hozni, hogy helyben a (Rigóts-telek házában), dusan felszerelt

férfidivat-, rövidáru- és pipereüzletet

nyitottam, melyet

LÉVAI BÉLA

törvényszéki bejegyzett cég alatt fogok vezetni.

Szakképzettségem, valamint e téren hosszú gyakorlatom alatt szerzett tapasztalataim, azon kellemes helyzetbe juttatnak, hogy a t. közönség igényeinek úgy olcsóság, valamint pontos és előzékeny kiszolgálás tekintetében teljesen meg bírok felelni.

Dusan felszerelt raktáram e szakmába vágó cikkekben, valamint olcsó bevásárlásaim minden téren versenyképessé tesznek, úgy, hogy üzletemet a n. é. közönségnek mint legjobb és legolcsóbb bevásárlási forrást szives figyelmébe ajánlhatom.

Szíves pártfogását kérve, maradtam

B.-Gyarmat, 1896. október hó,

kiváló tisztelettel

Lévai Béla.

194 3-3

Hirdetmény.

A b.-gyarmati takarékpénztár igazgatósága ezennel közhírré teszi, miszerint a b.-gyarmati takarékpénztárnál zálogba tett s 1896 évi október hó 1-ig lejárt s ez időn túl sem meg nem hosszabbított, sem ki nem váltott értékpapírok, arany, ezüst és egyéb értéktárgyak részint a f. 1896. évi nov. hó 16-án d.-u. 2 órakor az intézet hivatalos helyiségében tartandó nyilvános árverésen fognak eladatni, részint ez időn túl tőzdeszerűleg bevaltatnak.

Megjegyeztetik, hogy a folyó 1896 évi október hó 31-ig a meghosszabbítások árverési költség szedése nélkül eszközöltetnek, ezennel azonban az árverés napjáig a költsön összeg 2%-a fog árverési költség címén szedetni.

Az eladandó tárgyak könyv- s lapszámai:

IV. 333, 398. V. 181, 249, 262, 348, 352, 426, 453.

VI. 4, 5, 12, 14, 29, 30, 32, 36, 37, 44, 47, 54.

55, 56, 60, 63, 66, 74, 94, 95, 96, 100, 109, 114, 119, 120, 124, 128, 142, 144, 145, 148, 150, 152, 154, 158, 164, 172, 173, 175, 177, 189, 192, 194, 196, 198, 203, 208, 211, 212, 217, 219, 225, 228, 229, 230, 231, 234, 237, 239, 240, 242, 248, 250, 251, 252, 264, 269, 273, 276, 280, 282, 283, 284, 286, 287, 291, 292, 294, 295, 298, 309, 312, 314, 315, 317, 321, 323, 329, 332, 338, 339, 347, 350, 352, 362, 369, 371, 380, 392, 393, 396, 398.

III. 63, 99, 125, 129, 131, 135, 143, 161, 172, 192.

193, 194, 198, 199, 204, 206, 242, 250, 287, 291, 292, 300, 307, 311, 312, 320, 322, 324, 327, 330, 332, 337, 339, 351, 356, 357, 358, 361, 364, 378.

B.-Gyarmat, 1896. október 17-én.

A Balassa-Gyarmati Takarékpénztár Igazgatósága.

197 2-4

Cseresnye- és meggyfa-csemeték nagymérvbeni eladása.

Eladásra azant készlet: cseresznyéből 80,000 drb, meggyből 50,000 drb. Cseresznye-csemeték árai: a 160-200-240 centiméter magas hajtással bíró, gazdag gyökérű, életős, 1-2 éves csemeték darabja (azok erőssége szerint) 20 krtól 40 krajczárig.

Meggyfa-csemeték árai: az 1-2-3-4 éves, gazdag gyökérű, igen szép fejlődésű, életős csemeték darabja (azok erőssége szerint) 20 krtól 50 krtig.

Nagybani	100 drb 40 kros csemete 1 vagy több fajban 38 frt	100-an-kint.
250	40	36
500	40	34
1000	40	32
5000	40	30

A 4-5 éves, igen erős meggyfa-csemeték 100-a 48 frt, 250 drb vételnél 45 frt, 500 drb vételnél 44 frt.

Igen nagy készlet van a következő cseresznye-fajokból: Germersdorfi nagy, Nagy fekete ropogós, Korai májusi cseresznye, Hadacsanyi óriás, Ferenc császár ropogós, Dönissen sárga ropogós, Hedelfingeni óriás, Dr. Entz feketeje, Schneider kései ropogós, Coburgi korai fekete, Glocker óriás, Büttner kései ropogós, Mezel ropogós, Reichenstein ropogós, Heintze korai cseresznye, Korponai fekete ropogós, Mückebergi nagy, Disznói fűszeres, Jaboulay ropogós, Hollandi herczegnő, Kani-sai fekete, Esperen ropogós. stb. stb. stb.

Igen nagy készlet van a következő meggy-fajokból: Körösi meggy (Spanyol-meggy), Spényi meggy piros, Pándi meggy, Korai Hortensia Hortensia királynő, Eugénia, Valtva érő, Oigniesi apátnő stb. stb.

A fenti cseresznye és meggyfajokon kívül adatkak ki körte, alma, szilva, őzli és kajszinbarack, laponya, birs- és eperfa-ajtányok ugy gazdasági mint törpére nevelt 1-2-3-4 éves példányokban, még pedig gazdag fajfalszék mellett. A csemeték tisztán homoktalajon nevelkedtek s ezért gazdag gyökérzet s biztos fogam-zási képességgel bírnak, ezen felül hiteles fajták, edzett természetűek, egészségesek, hosszú életűek és igen olcsók is. Adatik ki fentiekben kívül 1-2-3-4 éves vadoncs is, körteből, almából, dinnyéből, paradicsom-alma, birs, bésztercei szilva, duránczai szilva, Prunus Myrobalana, Saint Julien, kökény, mandula, sárga barack, cseresznye, fekete meggy, sajmeggy és eperből, melyeknek árai erősség (vastagság szerint) 1000-kint 5-85 forintól 19-80 frtra emelkednek.

Az **UNGHVÁRY LÁSZLÓ-féle czeplédi gyümölcsfa-iskola** ma delmő. Va benne 1,100,000 nemes és 15,000,000 vadoncs csemete s így az ma már mint tisztán gyümölcsfa-iskola a föld kereskedésén található ilyenmő telepek közt az első helyen áll. Egyébként is nagyot haladt az Unghvár László-féle cég egy év alatt azért, hogy a telepet (száraz időre való számitással) árulni kitalálta el; nemkülönben a sok eső, illetve csapadékos időre való számitással vizlevezető árko-kat létesít. (Ezen munkálatok tavaszig mind befejeztetnek). Kifutott ez év őszén és a következő év tavaszán 4000 drb anyafát. Tényleg megkezdte a díszbokrok és dísz-fák, valamint a rózsatenyésztést is. Boldogult Bereczki Matjának ugy a mező-kovács-ai, valamint kunagotai kísérleti telepe a cég tulajdonába ment át. A cég, mint életképes vállalat, Kecskeméten is létesít egy nagyobb szabású, 449 holdas gyümölcsfa-iskolát. Stb. stb.

196 2-3 **!! Tessék árjegyzéket kérni !!**

2590-996. tkvi szám.

Árverési hirdetményi kivonat.

A szécsényi kir. járásbírósg mint telekhírvnyli hatóság közhírré teszi, hogy Révay Sándor ügyvéd mint v. Blumenthal Gábor részére kirendelt csódtómegmond-nak végrehajtásának v. Blumenthal Gábor csódtómegmond. a b.-gyarmati kir. törvény-sék a szécsényi kir. járásbírósg területén lévő, haladói község határában fekvő, a Halázi 90. sz. tkjében A. I. 1-6 sorozám alatt foglalt ingatlanból Blumenthal Gábor jutalekára 922 forintban, — a II. 1. sorozám alatti ingatlanra az 1881. 60. t.-cz. 156. §-a értelmében 22 forintban, — a III. 1-9 sorozám alatt foglalt ingatlannra az 1881. évi 60. t.-cz. 156. §-a értelmében 83 forintban ezennel megállapított kiáltással elvált elvándelt és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1896. évi november 30-ik napján délelőtti 10 órakor Halázi község házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kiáltással áron alul le eladatni fognak.

Árverési kiáltásoknak tartotnak az ingatlanok becsúrának 10 %-át vagyis 30 frt 30 krt és 8 frt 30 krt készpénzben, vagy az 1881. LX. t.-cz. 152. §-ában jelzett árfolyammal számitott és az 1881. évi november hó 1-én 3333. szám alatt kelt igazságügyminiszeri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírok s kiállított kezesség letenni, vagy az 1881. LX. t.-cz. 170. §-a értelmében a bántóveznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elimer-vényt becszolgáltatni.

Kelt Szécsényben, a kir. járásbírósg mint tkvi hatóságnál 1896. évi augusztus hó 6-án.

261 1-1

Szilassy, kir. járásbíró.

Akar Ön jó cognacot inni?

Kérjen mindig csak

TOKAJI COGNACOT

Tokaj város ezimerevel

(Kigyós kereszt hármán hegyen.)

mivel különben értéktelen hamisítványokat kap.

Csak ezen bejegyzett védjegy szavától az árú valódiságáért.

Figyelmeztetés!

Elárústitóknak!

Tessék minden itatót a ki egyszerűen Tokaji cognacot ajánl feloszól-tani, bizonyítsa be, valjon a mi gyárunk részéről ki lett küldve és az üve-geket a Tokaj város ezimerevel ellátott címkékkel szállíthatja-e, mivel ezen elővigyázat hiánya miatt már sok kereskedő saját kárára tévutra vezetett.

Az Első Tokaji Cognac-gyár üzletvezetősége, Tokaj.

202 1-16